

вилъ неизличими спомени у насъ, съ своитѣ бащински обноси и добри съвети.

Директоръ на гимназията, почти презъ всичкото време, бѣше Д-ръ Георг. Кожухаровъ, юристъ по образование, но човѣкъ съ широка култура и отличенъ администраторъ. Извънредно преданъ на работата си, той прекарваше цѣлия день въ гимназията и следеше най-строго за изпълнението на училищния редъ и дисциплина. Еднакво се застъпваше за учители и ученици и се вслушваше въ оплакванията на последнитѣ. Бѣше съ голѣмо влияние въ Министерството, а това му даваше възможность да подбира учителския си персоналъ и да издействува по-голѣми кредити за обзавеждането на гимназията.

Въ VI и VII класъ, по нѣмане мѣсто въ централното здание, учихме на горния етажъ въ съседното Баби-Иванкино училище — една стара и неудобна кѣща. Това ни даваше възможность да прекараме по-свободно, понеже бѣхме изолирани и въ междучасията не идваше дежурниятъ учителъ. Съставътъ на класа ни презъ последнитѣ години бѣше малъкъ — само 11 души, защото гимназията преди това бѣ обрѣцана въ реално училище. Всички бѣхме ученолюбиви и прилежни. Вънъ отъ училищната работа, друго нищо не ни интересуваше. За развлечения ходѣхме сегизъ-тогизъ по лозята, за грозде и череши и толкозъ! Български учебници въ горнитѣ класове имахме само два — три. Всичко друго учихме отъ руски и по-записки. При все това, благодарение на добритѣ си учители и нашето трудолюбие, бѣхме отлични ученици. И не можехме да не бждемъ такива, понеже ни изпитваха много често. Поради това, по настояването на класния ни наставникъ, въ края на VII класъ 1892 г., всички държахме зрѣлостенъ изпитъ, макаръ че тогава не бѣ още задължителенъ. Отпосле разбрахме, че това бѣше за насъ една голѣма придобивка, защото по онова време Министерството на просвѣтата отпускаше стипендии и се предпочиташа винаги ония, които бѣха държали матура.

Другаритѣ ми въ горнитѣ класове бѣха много добри. Всички получиха висше образование и заеха отпосле видни мѣста, като директори на гимназия, окръж. училищни инспектори, гимназиални учители, инженери и др. Азъ никога нѣма да забравя най-възрастниятъ